

TEMA DEL DIA

Un tram del rec que porta aigua del cabal del Segre als prats de Bellver i la Batllia en l'estona del dia que li toca regar els conreus

MIQUEL SPA

La construcció, la sequera i l'índex de fuites deixen la Cerdanya sense aigua

► Fer més dipòsits s'evidencia insuficient per a una comarca que dobla el consum a l'estiu i llença el 47% de les reserves

Miquel Spa
PUIGCERDA

■ El ritme desbocat de la construcció a la Cerdanya, amb uns 200 habitatges nous cada any i un índex d'obra nova sis vegades més gran que la mitjana nacional, la sequera persistent arreu del país i un dels percentatges més alts de pèrdues en fuites a les xarxes municipals han fet evident a la comarca el perill real de quedar-se sense aigua de boca. Municipis com Bellver, Llivia, Alp i Lles han llançat el mes d'agost passat el crit d'alerta davant la possibilitat de no poder servir aigua de boca i els disset ajuntaments tenen pensades mesures per evitar la mateixa situació l'any que ve.

La confluència de tres tendències porten la Cerdanya a una situació límit. D'una banda, la dels ajuntaments, que van atorgar llicències d'obres per construir cases a raó de dotze cases per cada mil habitants a la comarca, que suposen cada exercici més de 600 nous segons residents. Això fixa la població a les puntes turístiques de l'agost al voltant dels 100.000 habitants. Amb aquestes xifres de població, el consum d'aigua a la comarca pràcticament es duplica. Les estadístiques de la companyia Aigües de Barcelona (Agbar), que gestiona la xarxa de

nou municipis de la comarca, evidencien que els mesos de juliol i agost el consum pràcticament es dobla respecte als mesos d'hivern. Així, si per exemple als mesos de desembre o gener la companyia serveix 175.000 metres cúbics

als nou municipis, als mesos de màxima afluència turística en pot servir fins a 300.000 metres cúbics. Puigcerdà consumeix el mes d'agost més de 93.000 metres cúbics, mentre que el novembre no arriba als 58.000. El segon mu-

nicipi més gran, Bellver de Cerdanya, consumeix el mes d'agost 53.000 metres cúbics i el mes de novembre en consumeix 34.000.

El segon factor que esgota els dipòsits cerdans és la sequera, cada vegada més habitual al país.

En els últims estius, els torrents, fonts i canalitzacions han baixat més secs i ha costat més als ajuntaments omplir les reserves. Preveient això, molts municipis com ara Bellver i Bolvir han construït dipòsits nous per emmagatzemar més aigua. Amb tot, la sequera els fa inútils. Aquest estiu passat, per exemple, Llivia, un dels municipis que més ha vist perillar el subministrament, tan sols va poder omplir 1.150 metres cúbics d'aigua dels 2.500 que tenen de capacitat els dipòsits de Gorguja i Cereja.

El tercer factor que empeny la Cerdanya cap als problemes d'abastament d'aigua és la deficiència de les xarxes municipals. Un estudi de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) situa el servei de la comarca com un dels que més pèrdues té del país, amb un índex d'aigua desaprofitada del 46,9%. Això vol dir que quasi la meitat de l'aigua que surt dels dipòsits municipals es perd en fuites, per bé que també es tracta d'aigua que no es computa en comptadors per frauds, errors de lectura en els comptadors antics o usos com ara el dels ajuntaments per netejar carrers o el dels bombers per apagar incendis. En el cas de Llivia, per exemple, el percentatge d'aigua aprofitada és del 68%. Comarques com el Barcelonès o el Maresme tenen un índex d'aprofitament de l'aigua del 80%.

«Estar sense aigua es va viure fatal al poble, t'has d'espavilar amb garrafes per tot»

MIQUEL SPA. MÜSSER

■ En Josep Maria Roig és un dels veïns de Müsser que aquest agost va haver d'estar deu dies sense aigua per beure per l'assecada de pous i fonts: «Jo particularment a casa tinc un pou, però al poble en general la situació es va viure fatal; ens vam sentir tots molt

perjudicats per la secada i vam haver de comprar aigua per beure i cuinar. Quan en una casa hi falta l'aigua és un problema». Com ell, els veïns es van haver d'espavilar amb noves rutines per aguantar l'agost sense aigua. Alguns compraven garrafes al supermercat, altres anaven a

fonts més allunyades que encara rajaven i altres acudien a casa de veïns que tenen pou: «Nosaltres ens vam oferir i alguns van venir a casa a buscar aigua... ara el correcte seria posar comptadors, com vol fer l'Ajuntament, així no es farà malbé l'aigua, la poca aigua que hi ha».

Josep Maria Roig, de Müsser, a la font del poble aquest cap de setmana

MIQUEL SPA